

ved give en Del af dem Vejstghed til at vokse sig noget større.

Det er Dr. Petersens Fortjeneste her at have ført et nyt Bevis for, hvor lidet man, og ikke mindst paa Fiskeriets Omraade, kan stole paa Paastande, der vel fremsættes med stor Sikkerhed som ubestridelige og uimodsigelige, men savne det eneste paalidelige Grundlag nøjagtige Undersøgelser af, hvorledes det gaar til i selve Naturen, hvad man hverken kan spekulere eller gætte sig til, og som kan vise sig at være ganske anderledes, end man paa Forhaand havde tænkt og formodet.

Dr. Petersen kalder sin Theori **Væksteorien** i Modsætning til den anden, **Formerelsesteorien**. Det er her, at den tidligere oven for omtalte ikke uvæsentlige Forskel ligger mellem de Hovedprincipper, der have været raadende henholdsvis i Forarbejderne til Loven af 5te April 1888 og til det foreliggende Lovforslag. Fiskerikommissionen af 1873 stod paa Formerelsesteoriens Standpunkt, idet den hævdede, at der var Fare for, at Fiskeriet skulde ødelægges og udtømmes for lange Tider. Beregningen fra biologisk Station viser ingen Frygt herfor. Den staar paa Væksteoriens Standpunkt og siger, at hele Tidsspørgsmaalet kun reducerer sig til at give Fiskene $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, ja, maasse $\frac{1}{2}$ Aars længere Voksetid, men at Dngel og Opvækst vrænler der af i større Mængder, større end da man begyndte at fiske saa kraftigt som nu, og saa store, at man knapt kan tænke sig, at der overhovedet kunde være flere.

Det turde være indlysende, at Bestemmelserne i en Fiskerilov bør blive ikke lidet forskellige, alt efter som man hylder den ene eller den anden af de nævnte Teorier.

Medens de i det foransaaende omtalte paa vor biologiske Station gjorde Sigttagelser af Naturforholdene, eller, med andre Ord, det, som Stationens Forstander, Dr. phil. Petersen, beretter, selv at have set og erfaret, maa staa som Kendsgerninger, hvis Rigtighed maa anses ubestridelig, ere paa

den anden Side disse Kendsgerninger ved at offentliggøres blevne Naturvidenskabens almene Egenom, hvorefter det staar enhver, der beskæftiger sig med dette Omraade, frit at arbejde videre paa det herved givne Grundlag og at fremsætte og begrunde sin Bedømmelse af og Mening om, hvorledes og paa hvilken Maade dette rettelig bør benyttes. Herom kunne Meningerne være meget forskellige ogsaa fra dens, hvem de paagældende Kendsgerningers Konstatering skyldes.

Disse Sætninger gælde ogsaa lige over for den Anvendelse, som Forstanderen paa den biologiske Station og med ham Lovforslaget har troet at kunne gøre af de af ham angaaende Rødspætten i vore Farvande inden for Stagen tilbejbragte Oplysninger, en Anvendelse, som gaar ud paa ved Førhjælp af det lobbestedte Maal for Størrelsen af den Fisk, der maa fanges og en Fiske derved indrømmet længere Voksetid at ville bewirke, at Fiske skulde opnaa en større Vækt end nu og paa denne Maade en forøget Salgsverdi, hvilket vilde være en Fordel for Fiskerne, saa at disse fik en bedre Indtægt af dette Fiskeri end hidtil.

Selv om man imidlertid vil gaa ud fra, at det paa denne Maade kunde lykkes at opdrætte et nævneværdigt Antal Rødspætter til en større Vækt, bliver dog det Spørgsmaal tilbage, om den Fordel, som herved kunde haabes opnaaet, vilde kunne ventes at opveje og overstige Tabet ved de Ofre, som Fiskerne maatte bære ved at slaa ind paa denne Vej. De meget betydelige Ofre, som Lovforslaget fordrer i det nævnte Øjemed, maa navnlig søges i § 11, hvis 2det Stykke med nogle specielle Undtagelser forbyder Fiskeri med Vaad af hvilken som helst Slags i Kattegattet i Tiden fra 1ste Juni til 15de August. Yderligere forbyder Paragraffens 3dje Stykke Fiskeri i Kattegat med Snurrebaad Sønden for en nærmere betegnet Linie i Maanederne December, Januar og Februar, ikke at tale om Forbudet i Paragraffens 5te Stykke mod